دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نـــــوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب مـــــوضـــــــوع:شـــعـــــر

د کتاب لیکونکی :عبدالمالک بیکسیار

کـــــال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کـــــال د چـــاپ

خـــپـــرنـــدوی :د هـيلـي مـجلـي اداره

کـمـــپوز/ډیـزاین : ایـشیا سافټ ببنو

کـمــپوزوونـکی : بـارکـوال میاخــېـــل

کـمــپوزوونـکی : بـارکـوال میاخــېـــل

Ketabton.com

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستوري
خوند د سپوږمۍ غبږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه یې په ګوټ ګوټ باندې یادونه چې د یار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بیا

ګونګو ، تشو ، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې یاره پاڅېدلی یم
لیک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسیاره ! راکوله چې جزا یار به ماته
خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه.

***

دربغه چې لږ راتهٔ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګیر ژوندون مې ټول یوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ ومې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ ومې کړه خاطر

څه يم پرېږده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پېکې او

لکه رمه باندې د وږې لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسان نو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لگم لکه وړم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ خیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترگو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزگار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند يم په کيسه

***

يو اځې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو ځنګه ترم به سلسله د

زه يې که څو ايساروم بهېږي
دا ده په خپله فيصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفير کړم د
زما په لاس کې وه پياله د اوښکو

به شي دېره ګرانه زړګيه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لړ مې جرګې خو دربله د اوښکو
ژړا ليدلې مې وه نه چې داسې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابيلې را روانې به وي
اسانه نه ده مامله د اوښکو

بېکسياره ! دا غزل ختم کړه بس

دا ته د کومو غرونو شور يې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته لیکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسیار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پایم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د یاد پرهر واخله مري

لږ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لږ جنازه یې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګیر
یې کړه یاد لږ یې خبر واخله مري لږ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسیار څخه دلبر واخله مري له

***

ووایم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووایم

په وس مې نه چې رنګ د شرم دېوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د ېوا له چاته حال وو ایم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال وو ایم یمه بې حاله چاته

تا ته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
وو ایم گرانه لیکوا له ! چاته حال

خوار بېکسیار د اسې مدام چې کوم
وو ایم ستر له سیا له چاته حال

***

نشه یې نه خمار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه
د یار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغیار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډ برې
تر عمره چې بیدار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار یې کړم دا ځرنگه ځواني

!مالت کې بېکسیاره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په بربټورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت ښېرې یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان ځوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو ړنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نری وږمه راځي
ځوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وايي د هجر تپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړي د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وايي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

دا ته د کومو غرونو شور یې	بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو يوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وې خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وې از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه واخيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څو مره که ساقي ته پښه نيولې شو
يوه شېبه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلې پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونې مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوت مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

! ځوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړې خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مېنسک ، ما سکو،

نور ایسار ېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا خنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې خنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو وارې مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې نارې دي نامراده چې وهم یې یاره
خنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه خنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لړ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
نښه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کبرجي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته.
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یو اځې اند ېښنې یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
چې حماسې ژوندون په خپله کوي.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په ماڼۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساره کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم څنګه لوا ړ شمه

اشنا شي ناکردي را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم څنګه شوا ړ شمه

ګوره دغسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسیار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستوري یو پر بل په نیمه شپه چې
اور د مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا- چا ویل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ بېکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکارې لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوړه، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سې پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خیالونه

بېکسیار عبدالمالک　　　　　　　　　　　　دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
.خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دي په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه ځو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې.

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابنام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار و اخیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څومره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطا باسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطا باسي

هم زه له ځانه نه خبر یږم کله
دا سې لکه غل مې یار خطا باسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لا یعقل مې یار خطا باسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطا باسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطا باسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سپ بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
پوړۍ او بام له زړه نه وباسه.

***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خو اته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سېځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لگيا ډوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.
***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله گونا ټينگ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکارېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم نښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ډېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که راپام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدایږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
تاته غور ځېدلی له نظر به یم.

***

وخت غورځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنګ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټي له سترګو د چا یاد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننګ سره جنګ هر یو وګړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنګ سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسیاره ! هر نومورکي ته په غېږنه ورځو مور
جنګ د وخت زمری مو کړ ګیدړ اوس مو پلنګ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت ګورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کارږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کارږي نور
لوېدیزه انسان ومې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کارږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کارږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کارږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کارږي نور تېر یې له مینې له
په واټنونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کارږي نور ورځم یو اځې

دا ته د کومو غرونو شور یې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسیار خون ور بخښلی اوس رقیب که نر شي
.یو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

یمه چا ویل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې یمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې یمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سیوري هیڅ
یمه خوځم اهتزار د زمانې

ځیر شه راته شد مد مې ټول ولوله
یمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسیار خلک
.یمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خیال یوه شپه راشي د باد یوه شپه شي
غرفېدلو چې را یاد یوه شپه شي مورږ دواړه

د مینې سمندر چې کړي د هجر سیلۍ لاندې
ته یوه و رسي برباد یوه شپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
.شي مښتته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
.ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د گل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د مینې وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ و ښتو او شنو سترگو وطن ټول ونیو زړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د تورې بوړې، د براوت هنگامې داسې تودې
او گومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
اوس د مړوند او د منگول کیسه څوک کله اوري؟.

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سگریټ یونیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدايزده چې ترڅو درځم څو واره وڅښم
خدای کوله ياره وڅښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو يار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربېږده سلګۍ،
چې راز د مينې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ويې وايم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسياره ! ورته ټوله کيسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د يار حيا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به يم رباب به يم خو شور
د ستړي ستړي ژوند يو باب به يم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينښوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي ځنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژوندیو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي بېکسيار به يم په تورو شپو کې ټيک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هرڅه هرڅه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډډ بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو - کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول دیار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا.
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته یم راغلی

***

(خدایه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه یم ډېر نه غواړم حریص
یو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه یو قدم
ربه یار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سوځه جانانه یا مې مه
یا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!یه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستایم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنیا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غواړم زړه مین درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وایي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نينې نينې کړمه د وخت په

خيال کې راغلی يا راځي يا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نينې نينې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د ميخانې له غولی
نينې نينې کړمه د وخت په تبې دې ټيټ و پاس

سړيتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

بېکسياره ! سره پټه کې يو يار او اغيار چې
.تبې دغه تماس نينې نينې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کيسه اوږده ده
دی او د خوب کيسه اوږده ده ژوند يو هسې خوب

پيځکه د څادر خيشته تمام عمر مې ياده
باران، اوښکې څخوب کيسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غليم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کيسه اوږده ده

باندې يې ويشتی يار ته يادوم هسې چې زړه

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پرسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه راځخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوتې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وربیو ته ډوډۍ خو دربغه
ده نوره د خواهش او د خروب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ - پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلى په مخ راغى څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابره شوې

درخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

ټوله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره بېل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غرې، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه يې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا- بلا پېښې تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به يې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که يې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لته يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شي خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورثه به د چا؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غمازووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولـه نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

دا ته د کومو غرونو شور يې — بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت یې شه، شکرې شه، شه ګوډې
چا ویل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن یارانو بېکسیار بیا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نیسو واړه قافله
***

په والله یاد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله یاد ېږې

ورځو، ته په میاشتو، په کلونو لاړې ته خو په
یاد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مینې عجبه معما یې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله یاد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقیب په ډک محفل کې و پوښتم یاد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله یاد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې یاد پرې
.ته بېکسیاره ! ساندې شمېره په والله یاد ېږې

***

قیمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمویم یو وار ساقي، قیمار- قیمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په څېر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدايږو خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.واخيست د اساسې قانون لويې جرګې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتنانه به اخلي د

کړي داسې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره !دا د وخت غلامان څوک یې مني
اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به.

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړې نظر مې نېغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمې مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره !د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار.

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زیړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو ښکسیاره ! نه یم
وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو.

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

ړنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دید نه پرخه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېکسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په خومره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی يرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسيار د زړه پولۍ به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گير يمه، شوگير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوگير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوگير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لړ خياله د اشنا خو ، زړه
ښه وينې مې اسير يمه، شوګير وهلی ناست

په سرتوره دې ښېړې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبير يمه، شوګير وهلی ناست

اشنا ځانته د خيال يو امارت جوړ کړی مې
په خپله يې امير يمه، شوګير وهلی ناست

پړ ميدانی يم بېکسيار بې نوم نښان يو خړ
ناست د سوات يم، نه د دير يمه، شوګير وهلی.

***

دغه ارمان چې بخت به لاس يوه شېبه راکوي
ژوند احساس يوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ويره يې دا چې ميخانه په بله وا نهړوي
فرصت چې د ګيلاس يوه شېبه راکوي ساقي

تفريق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل يې فکر او قياس يوه شېبه راکوي

يې مخکې درومم غليم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قيضه د اس يوه شېبه راکوي

:په چيغو - چيغو يې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"ګلان مهلت پر تندي پاس يوه شېبه راکوي"

دا ته د کومو غرونو شور يې — بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
.راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه

***

ستوري چا پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کړلې رقیبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ګوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آګا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملګرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېګا په تولهلار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ ګڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي ډېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وایي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کوراو ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کږلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ما شوم به په
او یادوي به خدایږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا ببګا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره ګلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کربلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د ببکسانو یاره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

ببکسیار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو.

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې تول ژوندون گام په
داسې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لوېديزه راغلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لوگی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا ميني پسې کړې بېکسيار د عمر
بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله.

***

شي تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لوگی- لوگی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
شي وارخطا چې نه شې لښکر د ظلم به په شا.

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ننبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړې يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
اندا ختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل.

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ياره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وايي څه چې وايي اشنا وايي دې نو
مقتول او که جلاد شوې ياره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې ياره کور دې ودان

رغبږي دا يې خپل نصيب به بېکسيار مري او که
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې ياره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سيوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسير ولې مې ولې

هم ستا ياد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دريغه پردو بېکسياره لوټ کړای

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.
***

سترګې دې را يادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هيلې مې بربادې

مې وايم چې لوګی شوای ځنې بيا بيا چې وربولې
زړه ته چې صيادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې ليک کله وي
اوري کله بيا نقادې شي له سترګو مې اورو

وينم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر رنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وينم چې ناښادې شي له

شين بيا بيا دې اقرار په سترګو بيا بيا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د يزيد په اصل
دا وينې د انسان څښل دغه کار د يزيد
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن يو
يزيد ښکاربږي چې مرګی ته يې تلوار دی د
ترلې يې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

دا ته د کومو غرونو شور يې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره ترورمې
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا؟
یزید سندرې د مرګ وایي بېکسیار دی د.

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداره
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لو یه خدایه تلوسه مې ده
کله ورېم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خوڅه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
څله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنگين سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شو مه

ما وې ولس ته به پيغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شو مه د
په تول د بو سو کې هم تېر نه شوم
شو مه د ژوند اخور کې وچ کنگړ

زه راوتم د يار ډولۍ راغله
بېرته د ننه په انگړ شو مه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسيار او نه اندړ شو مه.

***

څنگه چې په ژوند د چا يقين وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شين وي

گور يې غم لړلی فلسطين وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شيخ ياسين.

***

قار دې لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بيه کړه ستا ګران ديدن غريب يم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امير کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چپړه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مينه وايي دې تومت جوړه دنيا زړګيه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدايزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بيا
غټ پياز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!ژوندون تول کړه را تول جانانه بې پای سوچونه د
دا يې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنايۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سيل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسياره ! ځای په سرای د زړګي
.سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اوربدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې څښېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅې خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! دِ ېرې دِ ېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى دريغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
دريغه چې کړی دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را وينې
په وينه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولې پړی دی
لوګرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې سترې

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژنی
دی وژنی دې نو دغه کار یې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېڅو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوتېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

دا ته د کومو غرونو شور یې — بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسياره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهير يې ژړېدو ته دې که نيت

***

د خپل تقدير په فيصله کې به څوک څه ووايي؟
نه چې څوک، گيله کې به څوک څه ووايي؟ اوري يې
يوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په داسې مرحله کې به څوک څه ووايي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه ووايي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدايزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه ووايي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه يوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه ووايي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
ووايي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه ووايي؟ ستا بېکسياره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وينه توی
خورم قسم د سکه ورونو وينه توی شوه

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې تری تمې گورگورې او ممانې
څېړیو، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وربرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په.

***

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره ګرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي ګیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر د روړل ریبار که څو مره
را و دي نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وبرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملګرې درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په زړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلګۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړګي کور مې چا په

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړۍ مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مينې بل څه نشته
کړۍ دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسيار هسې پرې غل ونيوه
کړۍ د زمانې جېب چا پخوا تش.

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
يو خوب هوا له سره نه ځي زما ليدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او ياغيتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقيب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له يو مخې توی ږيره مې سپينه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلميتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه يادوه څومره ساده دي
له لېونې د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د يورپ بېکسيار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هيبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امريکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سيلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپينه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نيمزالې په تياره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی يې په کارېز دی
بېکسياره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه يې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شورته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم يو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هيڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ښېلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غېږ کې شپې.

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غېږه وربخ
نه ستوري او نه لمر رابنکاره نه سباوون ښکاري
شان نن هم د تېرو څو کلونو په.

***

دا ته د کومو غرونو شوریې		بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اوریدلې نه وې
بلوو په تش گومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژنې راته
بلوو مورږ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پرورد ګاره ته یې وبښې
دی بېکسیار کله د بښلو.

***

مینې ستړې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همدا سې ښه یم، نا اشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ما ته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدا یېږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن يې نظر سره غرض لاړ ځ
غرض لاړ ځ سم يې د زړه سر سره

يه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لاړ ځ ولې دې بيا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لاړ ځ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لاړ ځ ما به څه له سپر سره غرض

مينې بې ګونا کړم بېکسيار اسير
لاړه ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي يم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وينې- وينې د

بس دی چې خاورې دې يادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځيګر مې مالګې مه دوړوه نور

سيليو د روح ځرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې ځرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډوب شي که بختونه را وينې وخته تختونه به
په ښکارې ويشتې مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هيندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر ، تخيل مې بېکسياره ! ګډ وډ
ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملګرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما ګوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرګ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېكسياره ! ما وې ګوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له.

***

كله كله كتل ماته محفل كې اشنا كله
رقيب اشنا ته خو پخپله كله كله كتل

هم بل خوا نه كتای زه وايم بې له ما يې كله
دنيا غوسه ده چې يې ځله كله كله كتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ماښام به شنه
جانان او ما چې یو تر بله کله کله کتل

دیدار لره پیدا دي خوشال ښه ویلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسیار باندې یې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخیل د شاړې ګله کله.

***

دي خیر دی که مخ یې بل رنګ سترګې خو یې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
یې نه یم خبر په اصل، نسل، قبیله باندې
ښایي له ځایه پرنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
کمیس به نه یې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه یې په غاړه لونګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
خو یې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو یې ستا غوندې
زه یې پیالو ته نه، دیدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې میخانه مې قلنګ سترګې خو یې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خیال لارې څاري
سترګې خو یې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسیار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازيګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وايي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې يو هوس دی يو ارمان پوره کوم
خدايزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي يې سپرلي کې د ډېر ګلان
اوس يې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې يم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وايمه ولا چې زه مين په سپوږمۍ دروغ نه
سپوږمۍ خدايزده چې دا څویمه پلا چې زه مين په
د ښکالو پلونه مې دغه راښه ستوري، چې ګورې
مين په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا يې اوله ورځ، میاشت نه، نه يې لومړی کلیزه
چې زه مين په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننگ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مین په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مین په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لوري
نه چاته گورمه په غلا چې زه مین په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
اوس نو توکل مې په مولا چې زه مین په سپوږمۍ.

***

چې بیا را مخ شو ، بیا گیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې وړمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینگ په نیمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینگ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګيله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه ياد بړي مې جرګه د
او فيصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ايله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه يې بېکسيار ته ايښی
ډکه لا يې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري يو - يو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري يو - يو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا خنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري يو - يو پنا

خړو خړو وريځو کې ډوب شين اسمان، سپينه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري يو - يو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خيال
پنا د نندارې يې نن خمار چې ستوري يو - يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د يادونو غمازي مې کوي
ستوري يو - يو پنا اشنا مېلمه په ژوند يو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې ياد بڼي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم يو يادګار چې ستوري يو - يو پنا

پنا تل ستوريو ته شمه بېکس چې بېکسيار ورم
خداى مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري يو - يو پنا

يې نشته چې په ورو - ورو الاهو يې ويده اشنا
.پنا ځنګه به خوب وړي بېکسيار چې ستوري يو - يو

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدايه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشيندې پرې
پټه؟ بوى به يې لګي د ګنده څه

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد یږې مدام
پته؟ ښکلې ! له تا مې څه پرده ، څه

یم حرامخور که شرابخور ، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره ، که شپشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدي ده که نشه

غره ته ګورمه ، که ستوري ، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تا نه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، باڼډې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شو دیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ویده په خوب کې بیا - بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګونډې عمرونو نه پس
دموم شبېه- شبېه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند یانې څه؟
ژوند یانې باد کې سفر
یانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راوينس
په سره غرمه کې ويده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور ناري د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاړه مرور شو
.پام کړه بېکسیاره غرېونه پسې دېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس دېر یم احسانمند چې لږ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې مورې خدا یزده خو کو ښبښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه ګنې بتې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو ګودر لارې مې یاد ېږي
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې یاد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترګې خمارې مې ياد ېږي
سيلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باڼو ته مې خيالونه ځي هوارې مې ياد ېږي
د ياد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د يار
چې هر وار ړپوم سترګې هر وارې مې ياد ېږي
بېزار زه بېکسيار يم له ښکليو د يورپ څخه
.اندړې مې په زړه اوري، شينوارې مې ياد ېږي

***

شاعره شپه ده، شاعر خيال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورايه ځنګل، غر او سين ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بيا رانه شي ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو يې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له ميکدې نه که هر وارې ساقي و ايستم په تروشه
خو زه په بيا- بيا ورته راغلم په زاريو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصوير سره ګډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسيار خوار او حيران

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په خنډه يو ليکه
کتار ځو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيد عمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوو ويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا- يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې يم،
د خبرونو يو زيګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امريکايي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سيمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو يو ټولی تباه کړ"،
...
"امريکايي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زيات کسان له منځه يووړل"،
....

"امريکايي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سيمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
يوه لويه ډله ونيوله"،
....
اسرايلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېديز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطيني ماشومان،
د ماشينګنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمڅي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ځاځکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر ګوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راخخه هډو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اوراچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منو باغ،
په ګيلمجمو چوړ کوم چې يې د سوند لرګي کا،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کله دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يـو قانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپبه په شپبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربېږي ناست یم
شپبه وروسته به ملا ست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار یم
د وخت په چار ناچار یم
بس کړی مې تړون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نیمه شپه د لیدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سیوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره یې کا
خوا مې له ژونده چې له ځایه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره یې کا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راشي زما په تیاره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ورکتلي نه وي
ستا د دیدن یو خیالي باغ شي راته
چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بیا نه په ځان یم، نه په بل باندې یم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت څلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یو اځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی،
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې تو کېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
څنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيک لکه زه ښايي په وربځو غوسه،
دا زه کيسه نه ليکم،
نه تخيل دی زما،
دا زه همدغه شېبه ليکم چې همدغسې ده.
***

تپوس

کابل وران، ميدان ويجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپير شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ويجاړ چې خدايزده څه شي؟،
تش پوښتنه مې کوله.
***

منېې

د "منېې گل" د لومړۍ مشاعرې په وياړ

خنگه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپليو سره،
څادر د دوو څانگو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو څانګو کې
را ځوړندو د سرو مڼو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېواله
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغیو،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره مڼه کې،
بېرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما مڼو ته تلوسه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو،
د و اسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په مڼو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې بېلوم د خټکي په شانې،

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ښاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا ستړی چې راوځم
رېگ کې خوب مې يو سي،
چې را ويښبږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمند ځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو ! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې !،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library